

Arrest

nr. 121 422 van 25 maart 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 20 maart 2014 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 5 maart 2014 houdende het bevel om het grondgebied te verlaten-asielzoeker (bijlage 13*quinquies*) aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 5 maart 2014 en van de beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 5 maart 2014 tot het vasthouden in een welbepaalde plaats (bijlage 39*bis*) aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 5 maart 2014.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 maart 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 maart 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat M. BYTTEBIER verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. DE POORTERE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissingen betreffen het bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13^{quinquies}) en de beslissing tot het vasthouden in een welbepaalde plaats (bijlage 39bis). Beide beslissingen werden betekend op 5 maart 2014.

Beide beslissingen zijn het gevolg van de tiende asielaanvraag die verzoeker indiende op 4 maart 2014.

De eerste bestreden beslissing luidt als volgt:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN - ASIELZOEKER

(...)

Reden van de beslissing

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen: hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten; inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

(...)”

2. Betreffende de rechtspleging

Ingevolge artikel 71, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) is een beslissing tot vasthouding in een welbepaalde plaats enkel aanvechtbaar bij de Raadkamer van de Correctionele Rechtbank van de verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar de vreemdeling werd aangetroffen.

In de mate dat de vordering gericht is tegen de beslissing tot vasthouden in een welbepaalde plaats (bijlage 39 bis) van 5 maart 2014 is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen onbevoegd.

3. Over de vordering tot schorsing

3.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, §1, eerste lid van het PR RvV bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen. Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, §2, eerste lid van de vreemdelingenwet, slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

3.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

De schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid heeft een uitzonderlijk en ongewoon karakter. De toepassing van deze procedure verstoort immers het normale verloop van de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en herleidt de rechten van verdediging van de verwerende partij tot een strikt minimum. Om deze redenen moet de verantwoording door de verzoekende partij van de uiterst dringende noodzakelijkheid evident en dus op het eerste gezicht onbetwistbaar zijn. De procedure kan daarom slechts aangewend worden in de enkele gevallen dat het spoedeisend karakter van de zaak, ofwel voor iedereen duidelijk is, ofwel door de verzoekende partij duidelijk wordt aangetoond aan de hand van precieze en concrete gegevens. Deze bewijslast is tweeledig: de verzoekende partij moet aantonen dat de schorsing van de tenuitvoerlegging volgens de

gewone schorsingsprocedure te laat zal komen en dat zij bij het instellen van de vordering met de vereiste spoed, diligentie en alertheid is opgetreden.

3.3. De verzoekende partij stelt inzake de uiterst dringende noodzakelijkheid:

“In casu is de verzoekende partij van zijn vrijheid beroofd met het oog op zijn verwijdering en werd hij opgesloten in het transitcentrum/repatriëringscentrum 127 bis.

Verzoeker maakt aldus het voorwerp uit van een verwijderingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is.

Het staat dus derhalve vast dat de schorsing van de tenuitvoerlegging volgens de gewone schorsingsprocedure te laat zal komen en derhalve niet effectief zal zijn.

Tegen een eerdere beslissing tot opsluiting werd diverse malengewoon hoger beroep ingesteld, tot op heden ontving verzoeker nog geen fixatie en werd zijn vlucht reeds diverse malen geannuleerd.

Dat het derhalve strikt noodzakelijk is dat de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt weerhouden, teneinde verzoeker toe te laten een beslissing te ontvangen. Dat het ook onderdeel uitmaakt van zijn recht op verdediging om zijn verzoekschrift ter zitting te komen motiveren.”

3.4. Uit het administratief dossier en de verklaringen van de verwerende partij ter zitting blijkt dat er ten aanzien van verzoeker nog geen dwangmaatregel is uitgevaardigd met het oog op de repatriëring. De loutere verwijzing naar het afgeven van een bevel om het grondgebied te verlaten of de vrees dat de bestreden beslissing op ieder ogenblik kan uitgevoerd worden volstaat evenmin om het bewijs te leveren dat de schorsing van de tenuitvoerlegging volgens de gewone procedure te laat zal komen (RvS, 2 maart 2005, nr. 141.510). Dit klemmt des te meer aangezien verzoeker op 4 maart 2014 zijn tiende asielaanvraag indiende en waarover nog geen uitspraak werd gedaan. Verweerder laat terecht gelden dat dat de gedwongen tenuitvoerlegging van het bevel om het grondgebied te verlaten-asielzoeker (bijlage 13^{quinqües}) opgeschort wordt totdat door het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een uitspraak zal zijn gedaan nopens de tiende asielaanvraag van de verzoekende partij.

De uiterst dringende noodzakelijkheid is niet aangetoond.

Dienvolgens is niet voldaan aan één van de drie cumulatieve voorwaarden om tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid over te gaan zoals opgelegd in de artikelen 39/82, § 2 van de vreemdelingenwet en artikel 43, § 1 van het PR RvV.

Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te verwerpen.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientwintig maart tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

mevr. M. RYCKASEYS,

De griffier,

M. RYCKASEYS

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

Toegevoegd griffier.

De voorzitter,

W. MULS